

**CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA
DISCRIMINĂRII**
Autoritate de stat autonomă

HOTĂRÂREA Nr. 44
din 09.01.2008

Dosar nr: 564/2007

Petiția nr: 10419 din data de 21.09. 2007

I 1. Petent: S. L. R. cu domiciliul ales în Cluj Napoca.
Cluj, președintele Asociației Judecătorilor Români.

I 2. Reclamat : Consiliul Superior al Magistraturii, cu sediul în București, str. Calea Plevnei nr. 141B, sect. 6

Obiect: Discriminarea femeilor la alegerea președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

II. Procedura citării.

Prin emiterea citațiilor cu nr. 16305 și 16306 din data de 21.11 2007, pentru data de 06.12.2007, procedura citării a fost legal îndeplinită. La termen nu au răspuns părțile.

III. Obiectul sesizării și susținerile părților

A. Petenta susține următoarele :

1. Cei 9 membri, din secția pentru judecători a Consiliului Superior al Magistraturii, se găsesc în aceeași situație (identică) fiecare dintre ei avînd dreptul de a fi ales în funcția de președinte al Consiliului Superior al Magistraturii.
2. Petenta apreciază că, prin practica Consiliului Superior al Magistraturii, s-a creat o stare de aparență neutralitate în procesul de alegere a președintelui instituției.
3. De la momentul înființării consiliului, acesta, a fost condus numai de bărbați.
4. Asociația are, printre obiectivele cuprinse în statut, și „urmărirea consacrării legislative și realizarea practică, concretă a independenței judecătorilor”, aspect de natură a justifica demersul asociației.

5. Statistica arată că, în cei 6 ani de mandat, din cei 9 membrii, 5 sunt femei și 4 sunt bărbați, iar din perspectiva funcției ocupate doar bărbații au ocupat funcția de președinte.
6. În conținutul regulamentului de organizare și funcționare al Consiliului Superior al Magistraturii nu sunt prevăzute prevederi cu caracter antidiscriminatoriu.

Pornind de la situația relatată și de la faptul că în luna ianuarie 2008 vor fi alegeri petentul solicită constatarea discriminării bazate pe sex și „prevenirea perpetuării discriminării prin instituirea unor acțiuni afirmative”.

Ulterior primirii petiției au fost înregistrate memorii de la Forumul judecătorilor din Oltenia și de la Asociația Societatea pentru Justiție, care au susținut demersul petentei.

B. Consiliul Superior al Magistraturii, prin adresa nr. 18827/12 12 2007, a precizat următoarele:

1. Petenta nu are calitatea procesuală cerută de lege pentru a sesiza Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării.

2. Vocația de a fi ales președinte al Consiliului Superior al Magistraturii o are oricare dintre cei 14 membrii aleși.

3. Până în prezent nici unul dintre membrii de sex feminin ai consiliului nu au candidat la funcția de președinte.

4. În anul 2005 au existat 2 candidaturi pentru funcția de președinte: cea a domnului D. și cea a doamnei F. B.

În raport de situația prezentată se apreciază că solicitarea petentei este neîntemeiată.

III. I Situația de fapt și de drept.

Colegiul Director nu a analizat, în procesul de soluționare a petiției, aspectele care țin de legalitatea actelor emise de către Consiliul Superior al Magistraturii.

În fapt, Colegiul Director, reține potrivit înscrisurilor aflate la dosar că, în opinia petentei, în mod discriminator, Consiliul Superior al Magistraturii a introdus o practică aparent neutră ce a avut ca efect înlăturarea femeilor, membre ale consiliului, de la funcția de președinte al consiliului.

În drept, în analiza faptelor sau actelor de discriminare, **Colegiul Director** se raportează la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, care, legat de articolul 14 privind interzicerea discriminării, a apreciat că diferența de tratament devine discriminare, în sensul articolului 14 din Convenție, atunci **când se induce distincții între situații analoage și comparabile fără ca acestea să se bazeze pe o justificare rezonabilă și obiectivă**. Instanța europeană a decis în mod constant că pentru ca o asemenea încălcare să se producă **„trebuie stabilit că persoane plasate în situații analoage sau comparabile, în materie, beneficiază de un tratament preferențial și că această distincție nu-si găsește nici o justificare obiectivă sau rezonabilă** (vezi CEDH, 18 februarie 1991, Fredin c/Suede, parag.60, 23 iunie 1993, Hoffman c/Autriche, parag.31, 28 septembrie 1995, Spadea et Scalabrino c/Italia, 22 octombrie 1996 Stubbings et autres c/Royaume-Uni, parag.75)

În același sens, Curtea Europeană de Justiție a statuat principiul egalității ca unul din principiile generale ale dreptului comunitar. În sfera dreptului comunitar, **principiul egalității exclude ca situațiile comparabile să fie tratate diferit și situațiile diferite să fie tratate similar, cu excepția cazului în care tratamentul**

este justificat obiectiv. (vezi Sermide SpA v. Cassa Conguaglio Zuccheri and others, Cauza 106/83. 1984 ECR 4209, para 28; Koinopraxia Enoseon Georgikon Synetairismon Diacheir iseos Enchorion Proionton Syn PE (KYDEP) v. Council of the European Union and Commission of the European Communities, Cauza C-146/91, 1994 ECR I-4199; Cauza C-189/01 Jippes and others 2001 ECR I-5689, para 129; Cauza C-149/96 Portugal vs. Council 1999 ECR I-8395 para.91)

Curtea Constituțională a României a statuat cu valoare de principiu că „principiul egalității nu este sinonim cu uniformitatea, astfel încât pentru situații diferite poate exista un tratament juridic diferit, recunoscându-se dreptul la diferență. (Vezi Decizia nr.70 din 15 decembrie 1993, Decizia nr.307 din 27 decembrie 1994, Decizia nr.139 din 19 noiembrie 1996, Decizia nr.20/2000, Decizia nr.49/2000, Decizia nr.126/2000, Decizia nr.151/2000 și altele) În același sens, cu referire la interpretarea și aplicarea prevederilor art.16 alin.1 și 2 din Constituție, prin Decizia nr.1 din 8 februarie 1994 Plenul Curții Constituționale a statuat că „Principiul egalității în fața legii presupune instituirea unui tratament egal pentru situații care, în funcție de scopul urmărit nu sunt diferite. De aceea el nu exclude, ci dimpotrivă, presupune soluții diferite pentru situații diferite”.

Reținând în coroborare cu aceste aspecte definiția discriminării, astfel cum este reglementată prin articolul 2 alin.1 din O.G.137/2000 cu modificările și completările ulterioare, republicata, Colegiul Director se raportează la modul în care sunt întrunite cumulativ elementele constitutive ale articolului 2. Pentru a ne situa în domeniul de aplicare al art.2, alin.1 deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul dintre criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, și trebuie să se refere la persoane aflate în *situații comparabile* dar care sunt tratate în *mod diferit* datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în textul de lege menționat anterior. Așa cum reiese din motivația invocată mai devreme pentru a ne găsi în situația unei fapte de discriminare trebuie să avem două situații comparabile la care tratamentul aplicat să fi fost diferit. Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

Pentru ca o faptă să fie calificată drept faptă de discriminare, aceasta, trebuie să îndeplinească, cumulativ, mai multe condiții :

1.Existența unui tratament diferențiat, manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile).

În cauza de față femeile, membre ale consiliului, nu au fost supuse unui tratament diferențiat . În fapt și în drept nu se poate reține în sarcina Consiliului Superior al Magistraturii, un comportament, o atitudine sau un act, în urma cărora, femeilor , să li se fi îngrădit posibilitatea depunerii candidaturii la funcția de președinte al consiliului.

Postura de candidat trebuie să capete o anumită materializare, în sensul de depunere a candidaturii. Ori, în lipsa oricăror indicii, dovezi, privind depunerea candidaturii, de către femeile, membre ale consiliului, nu se poate analiza o ipotetică încălcare a dreptului de a fi ales al acestora.

2.Existența unui criteriu de discriminare, potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000, republicată.

Criteriul care să fi stat la baza tratamentului discriminator, genul, nu poate fi reținut de către Colegiul director, întrucât, pe de o parte, în anul 2005 a existat o candidatură din partea unei femei și care nu a întrunit numărul necesar de voturi și, pe de altă parte, nu există indicii din care să reiasă intenția de a candida a femeilor, member ale consiliului .

3.Tratamentul diferențiat să nu fie justificat obiectiv de un scop legitim, iar metodele de atingere a acelui scop să nu fie adecvate și necesare;

În lipsa tratamentului discriminator nu se poate analiza și justificarea obiectivă a acestuia de către Consiliul Superior al Magistraturii.

4.Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a unui drept recunoscut de lege;

Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasa, naționalitate, etnie, limba, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârsta, handicap, boala cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu. În cazul de față, criteriul genului nu a stat la baza alegerii președintelui consiliului.

Trebuie astfel avut în vedere faptul că deosebirea, excluderea, restricția sau preferința trebuie să aibă la bază unul din criteriile prevăzute de către art. 2, alin. 1, dar trebuie să se refere la persoane aflate în situații comparabile tratate în mod diferit datorită apartenenței lor la una dintre categoriile prevăzute în acest articol de lege.

Subsecvent, tratamentul diferențiat trebuie să urmărească sau să aibă ca efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori adrepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

În acest sens, O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare prevede expres care sunt faptele și actele de discriminare, precum și criteriile de discriminare.

În consecință, practica Consiliului Superior al Magistraturii, referitoare la modalitatea de alegere a președintelui, nu are caracter discriminator.

Nu se poate reține vreo faptă în sarcina Consiliului Superior al Magistraturii, în raport de conținutul petiției și care să aibe caracter de tratament diferențiat față de femei.

Deși datele statistice constituie mijloc de probă, totuși, datele invocate în speța dedusă analizei, nu pot fi luate cu titlu de "date statistice" întrucât sunt irelevante în lipsa altor indicii care să ateste intenția, dorința de a candida a femeilor.

Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării nu se poate subroga în drepturi altor autorități sau instituții publice și să cenzureze , din punct de vedere al legalității , activitatea acestora.

Colegiul director respinge excepția lipsei de calitate a petentei, invocată de consiliu, reținând că, petenta, prin obiectul său de activitate(invocat în răspunsul înregistrat sub nr. 18282/06.12.2007), acoperă și problematica referitoare la egalitatea de șanse a femeilor cu bărbații în procesul de alegere a președintelui Consiliului Superior al Magistraturii.

Colegiul director i-a act de lipsa prevederilor cu caracter nediscriminator, din conținutul regulamentului de organizare și funcționare al consiliului și recomandă acestuia completarea respectivului act cu prevederi în acest sens.

Având în vedere considerentele reținute de Colegiul Director, în temeiul art. 20 din OG nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată, cu unanimitate de voturi, ale membrilor prezenți

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Aspectele sesizate prin prezenta petiție nu au caracter discriminator conform O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată;
2. Recomandă Consiliului Superior al Magistraturii completarea propriului Regulament de organizare și funcționare cu acele prevederi generale referitoare la respectarea principiului egalității de șanse.
3. Prezenta hotărâre se va comunica în termen legal părților.

V. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

1. Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța competentă și în termenul legal, potrivit Legii nr.554/2004 privind contenciosul administrativ.

Membrii Colegiului director prezenți la ședință

DEZIDERIU GERGELY– Membru

IONITA GHEORGHE- Membru

NIȚĂ DRAGOS TIBERIU – Membru

PANFILE ANAMARIA – Membru

TRUINEA ROXANA PAULA- Membru

Data redactării 28. 01. 2004

